

Frederiksberg foreslaar Ministeren at ind-sætte Provslovens § 14, *under særlige Forhold* ogsaa at indrømme københavnske Præster Huslejegdøgtgørelse og at fastsætte 5te Lønningsklassens Begyndelsesløn til 3 840 Kr.

Flertallet har kunnet samle sig om disse Ændringer, idet man bemærker, at Reduktionen i Præstelønningerne efter Lovforslaget vil beløbe sig til ca. 400 000 Kr., nemlig Reduktion i Dyrtids- og Konjunkturtillægget ca. 355 000 Kr. og forhøjet Pensionsbidrag ca. 45 000 Kr.

Da de foreslaaede Ændringer antages at ville give en samlet Udgift paa ca. 270 000 Kr., vil der altsaa kunne indvindes i Besparelse *alene paa Præsternes Lønninger* et Beløb af ca. 130 000 Kr.

Derfor kommer Besparelser paa Udgifterne til de under de kirkelige Lønningslove i øvrigt virkende Tjenestemænd og Funktionærer, og i denne Forbindelse ønsker Flertallet at udtale, at Grunden til, at man ikke mener at kunne slutte sig til Ministerens Forslag om at slette Ordet „mindst“ i §§ 22 og 23, ingeniunde er den, at man ikke ser, at en Besparelse ogsaa her er paakrævet, men at man er betænkelig ved at fratage et Menighedsraad al Ret til under Fastsættelse af disse Honorarer at tage Hensyn til de særlige Forhold i Sognet, saa meget mere, som det anvendte Beløb paalignes den lokale Menighed, men man henstiller til Kirkeministeriet ved et Cirkulære at henlede Menighedsraadene Opmærksomhed paa Ønskeligheden af at faa Kirkeskatten begrænset og Provstiuvalgenes Opmærksomhed paa, at den i ommeldte Paragraffer givne Ret ikke misbruges.

Et *Mindretal* (Bjerring, Friis-Skotte, Kammergaard, A. C. Mortensen, N. P. Nielsen og Valdemar Olsen) kan hverken tiltræde de fremsatte Lovforslag eller de foreslaaede Ændringer, dels som Følge af Forslagene Henviisning til Tjenestemandsløven, som den foreligger efter Folketingets Affattelse ved 3die Behandling den 27. Maj 1927, dels fordi Mindretallet bestemt maa

fastholde, at en Lønningsrevision paa det her omhandlede Omraade først bør finde Sted, naar den almindelige Lønningsrevision for samtlige Tjenestemænd skal finde Sted. Hertil kommer, at adskillige af de fremkomne Ændringer paa en meget uheldig Maade vil faa indgribende Betydning for andre Tjenestemænd (se Lønningsraadets Udtalelse af 2. Juni 1927).

Mindretallet maa endvidere bestemt hævde, at det at give en Del af Præsterne Lønforhøjelse, samtidig med at alle andre Tjenestemænds Lønninger er Genstand for Nedsættelse og Understøttelserne til de fattigste i vort Samfund sættes ned, vil skabe en Uvillie i Befolkningen, der i høj Grad vil komme til at skade Præstegeringen.

Mindretallet maa derfor fraraade Vedtagelse af de fremsatte Lovforslag med tilhørende Ændringer.

Et *andet Mindretal* (Bindslev, Carlsson-Skiødt og Johannes Lou) udtaler:

Vor Folkekirkens Tjenestemænds nuværende Lønforhold hviler paa et saa forskelligt Grundlag, at Forslag til en ny Ordning af disses Lønninger maa blive højst forskellige. Lovforslagene omhandler Lønninger for seks Grupper Tjenestemænd og Funktionærer — Gravere, Kantorer, Kirkekoret, Kordegne, Organister og Præster — saavel i København som i Købstæderne og paa Landet.

Som Grundlag for Fastlæggelsen af disse Tjenestemænds nuværende Lønninger ligger Arbejder fra to Kommissioner, af hvilke den ene var nedsat for København, den anden for det øvrige Land.

Til Held for Tjenestemandslønningerne i København var de mange ministerielle Embedsmænd, der sad i Kommissionen for det øvrige Land, afløst af Repræsentanter for de københavnske Menighedsraad, der dels repræsenterer den betalende Part og tillige dem, der kender Præsters store Arbejde i deres Gerning. Derfor kan Mindretallet ogsaa for Folkekirkens Tjenestemænd i København i Almindelighed tiltræde, at disse i Lighed med Sta-